

॥ अथ श्रीसाईसच्चरीत ॥ अध्याय ४४ ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीसरस्वत्यै नमः ॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥ श्रीकुलदेवतायै नमः ॥
श्रीसीतारामचंद्राभ्यो नमः ॥ श्रीसद्गुरूसाईनाथाय नमः ॥ ॐ नमो साई चैतन्यमय ईश्वर । सकल
सौख्याचें मंदीर । सगल्या संपत्तीचें भांडार । दैन्य निरसन यत्कृपा ॥१॥ करतकूच सहज चरणवंदन ।
समस्त पापां वतात धुवन । मागीर जो भक्तीन भजन पुजन । करता तो धन्य ताचे परसूय ॥२॥
पळयतकूच जाचें हांसरें मूख । विसरता समस्त संवसारदुख्ख । थंयच न्हिवता तानभूक । अशें अलोकीक दर्शन ॥३॥
“अल्ला मालिक” जाचें ध्यान । जो निश्काम निरभिमान । निर्लोभ, निर्वासन जाचें मन । महिमान ताचें सांगूं
कितलें ॥४॥ अपकाऱ्यांकूय दवरता जो उपकारांत । अशी शांती जाच्या पदरांत । दिवची ताका सुवात काळजांत ।
विसरचो न्हय कोणेंच केन्नाच ॥५॥ राम कृष्ण राजीवाक्ष । संत हीनाक्ष वा एकाक्ष । देव रुपान सुंदर सुरूप ।
आनंदस्वरूप संत सदा ॥६॥ देवांचे दोळे श्रवणान्त । संताचे नदरेक नासता अंत । “ये यथां मां” देव म्हणीत । संत
पाझरतात निंदकाकूय ॥७॥ रामांत कृष्णांत आनी साईंत । अंतर ना तिगांयत । नांवान तीन वस्तू पळयात । जागच्या
जाग्यार एकरूप ॥८॥ अशे वस्तूक मरण अवस्था । गजाल ही तर पुराय मिथ्या । काळाचेरूय जाची सत्ता । ताका
कित्याक व्यथा त्या हातीं ॥९॥ प्रारब्ध संचीत कळना आमकां । नकळों हांव त्या क्रियमाणा । करुणाकर साई

१. फळइत्शे विरयत. २. साळका भशेन सोबीत दोळे आशिल्लो. ३. शुक्राचार्य. ४. फट.

